Mizah

— İKTİSADİYATIMIZ YOLUNDADIR

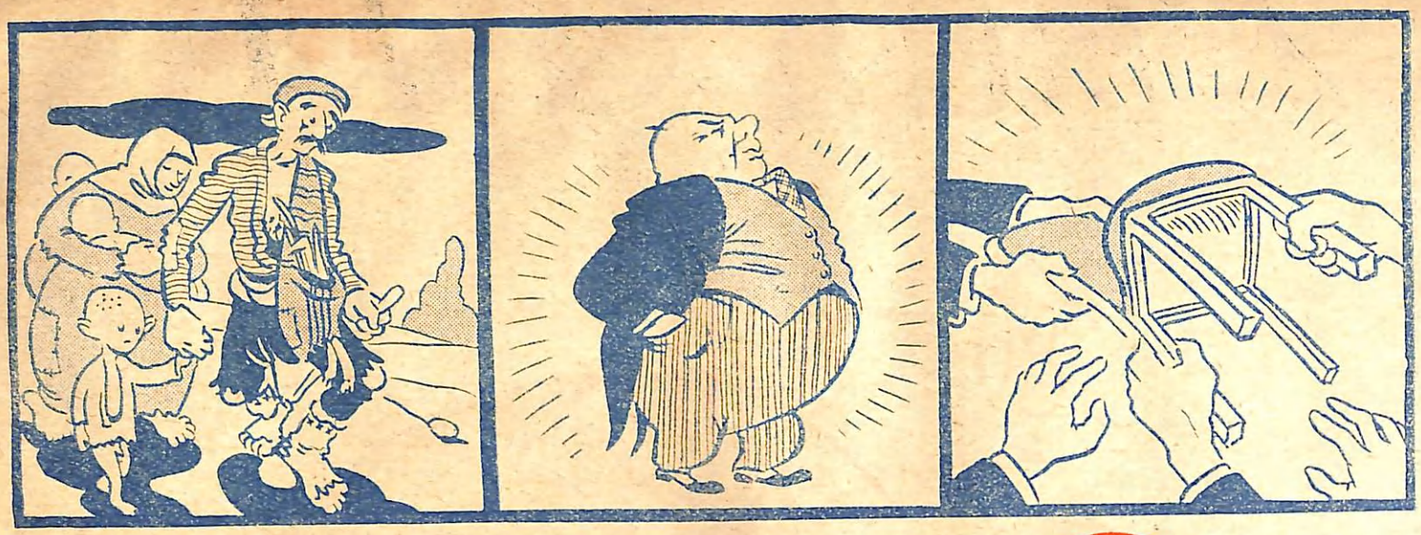

Seçenlerin... *Seçtiklerinin...* *Seçtikleri !*

ANLAYANA

İKİ BAYRAM

Halk Fırkası, seçimi bahar bayramına tesadüf ettirmek istiyor! Kış uykusundan uyanma zamanıdır diyeceğim ama, değil. Muhalefete, meşhur «Kış geldi, fırak açmadadır sineme yâre — Vuslat yine mi kaldı seçim, başka bahare» dedirtmek için diyeceğim ama, o da değil. Belki iki bayramı bir arada yapmak istiyorlar...

Halbuki Halk Fırkası, hiç olmazsa ismen Halk Fırkası olduğundan, bunu bari halka sorsalardı: «Biz, seçim bayramını diğer bir bayramla beraber kutlamak istiyoruz, ne dersiniz ey ahəli?» deselerdi... Halkın kendisi herhalde şu cevabı verirdi: Öyleyse, Kurban bayramına!»

VEREM HAFTASI

Verem haftası bitmek üzeredir. Ayakta zatürrie geçirir gibi birşey... Veremin gülünecek tarafı olur mu? Düpedüz facia... Gelin görün ki, bu mel'un hastalık, kendisine tutulanları değil, tutulmıyanları gülünç ediyor. Havaya, suya avuç avuç para harcayanlara, veremlilerin menfaatine verilen ziyafetlerde tıka basa işkembelerini şişirenlere gülmemek kabil mi?

Eğer verem haftası fikrinde samimî isek yapacağımız bir tek şey var: mücadele edemiyeceğimize göre el birliğiyle verem olmak... Çünkü mücadele lâzım, mücadele...» diye, diye önünde sonunda nasıl olsa verem olacağız!

KAHKAHALAR

B.M.M.nde, geçici iki aylık bütçe gayet neşeli feryatlar arasında kabul edildi. Bilhassa muhalif milletvekillerini gülmeden kırıp geçiren bu alaylı olay, Halkevlerine ayrılan tahsisattır. Ekâbir fırka da halkın bir kısmını teşkil ettiği için, Halkevlerini düşünmek Halk Partisine düşüyormuş. Bu sebeple Halkevi tahsisatını Halk Partisine vermek lâzımmış!

Muhalefet, 1949 yılını tatlıya bağlıyan bu gibi buluşları için C.H.P.ne ne kadar teşekkür etse azdır vallahi!

Sivrisinek

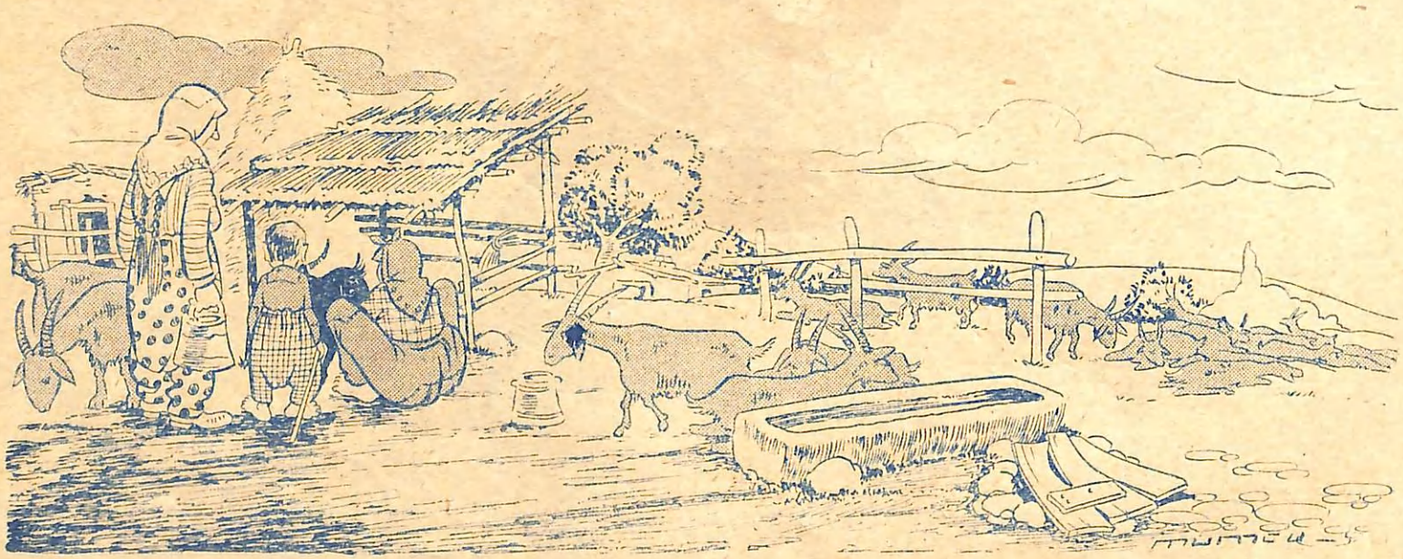

— Gız, şu keçileri adam gibi sağsana...
— Keçilerin hemi inatçı, adamlar gibi uysal değil ki sağam !

Cilt: 8 — Sayı: 183 FİYATI 25 KURUŞ 6 Ocak 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

BAŞKÖŞEDEN

REKOR

C H. P. nin İstanbul kongresi nihayetlendi. Son sözü, Partinin genel başkan vekili Hilmi Uran söyledi: Seçimi muhakkak kazanacağız!

Mühim olan, kazanmak değil, kazanmanın *muhakkak* oluşu! Malûm ya, kadı davacı, mübaşir de şahit olduktan sonra dava muhakkak kazanılır. Hele yeni Hâkimler kanuniyle desteklenmiş adlî teminat da olduktan sonra, Hilmi Uran sözlerine neden bir de «gel keyfim gel!» ilâve etmedi diye şaşmalı.. Demek hükûmetin tutturduğu seçim emniyeti teranesi, bu peşin emniyetmiş...

Meşhurdur ama, tam yeri. Oğlan babasına koşmuş:

— Baba, yarışı kazandım!

Adam sormuş:

— Kim kim girdiniz?

— Üç kişi girecektik ama, öbür ikisini korkuttum, gelmediler...

Anlaşılıyor ya, üç partiden öbür ikisinin girmesine zaten hacet kalmıyor!

MİZAHÇI

İYİ HABER

Sabaha karşı kumardan dönüyorlardı. Biri:

— Kaybettim, eve nasıl gideceğimi düşünüyorum. Bu saate kadar nerede olduğunu sen söyliyebilir misin? dedi.

— Elbette ben söylerim! Ben kazandım çünkü!

HALK PARTİSİ İSTANBUL KONGRESİNE ANKARADAN BİR ÇOK BAKAN VE MİLLETVEKİLLERİ GELDİLER..

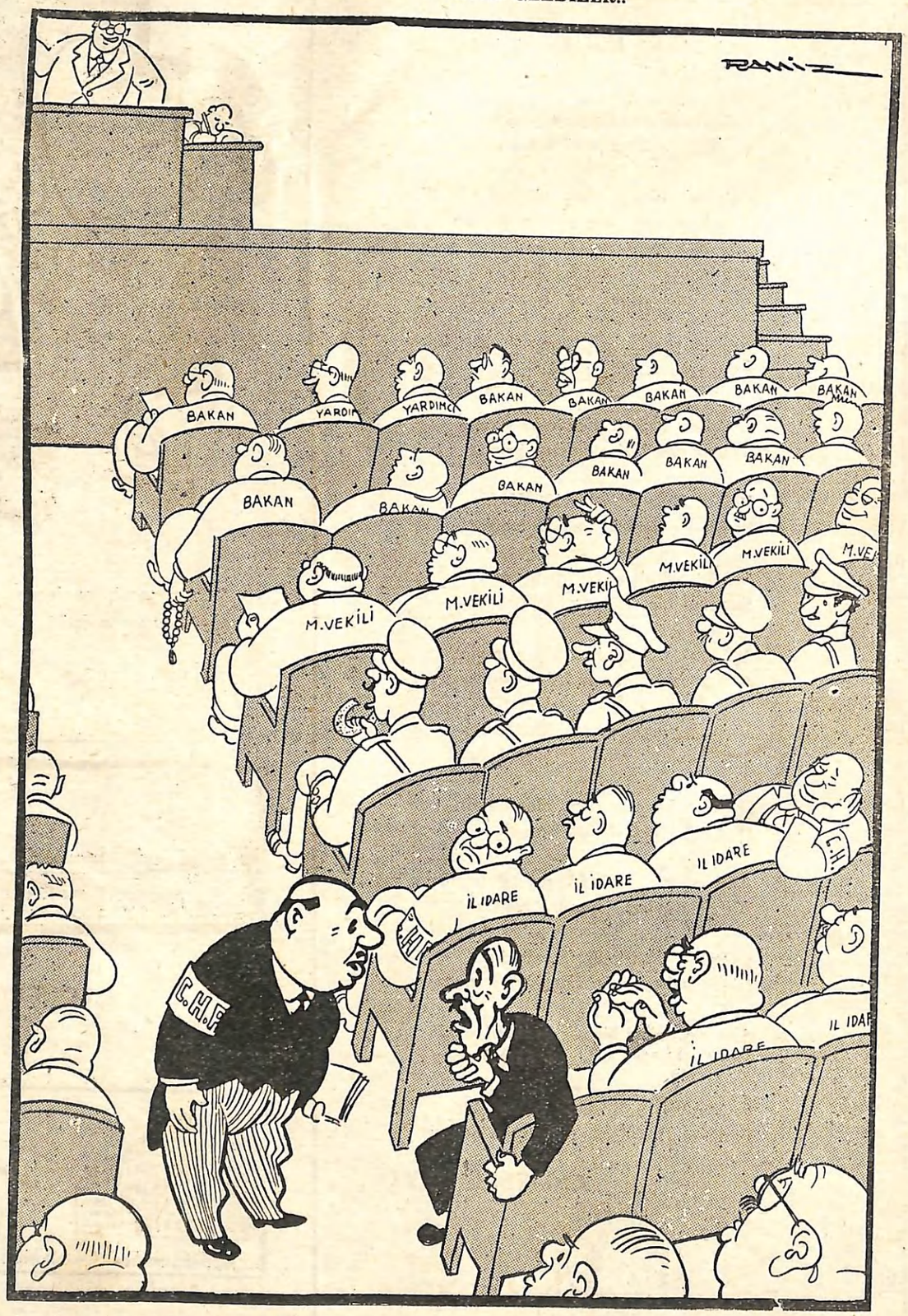

— *Siz kimsiniz?*
— *Bendeniz halkım..*
— *O halde şimdi gidin, sizi rey vereceğiniz zaman çağıracağız !*

Betarz-ı Kudemâ

BENZER

Ne bir reftârımız reftâra benzer
Ne bir güftârımız güftâra benzer

Ne tefrîk eyleriz zerden nühâsı
Ne bir mi'yârımız mi'yâra benzer

Şu bendergâh dünyânın içinde
Bizim bir kârımız yok, kâra benzer

Dokunmuştur begaayet yufka, seyrek
Kumâş-ı aklımız astâra benzer

Denilmiş olsa lâyıktır bizimçin
Varaksız, meyvasız eşcâra benzer

Bütün başlar derin bir hâba dalmış
Bir âdem var mı bak, bîdâra benzer

Olur iş beklemek beyhûde, zira
Etıbbâ-yı zaman bîmâra benzer

Boşalmış kalb-ü vicdanlar serâpâ
Desem câiz bizim anbâra benzer

Bakar, âh eyleriz ahvâle dâim
Sirişk-i çeşmimiz enhâra benzer

Saâdet gelmiyor bir türlü yurda
Sanırsın bir vefâsız yâra benzer

(Çalıştık!) dersiniz lâkin a baylar
Nemiz var, gösterin âsâra benzer

Diyorlar, gerçi ammâ (İktidâr) a
Temelsiz ev yapan mi'mâra benzer

Değildir bence uygun işbu teşbîh
O, zira sûret-i dîvâra benzer

Alıp satmaz bugün bir şey (Poroy) Bey
Bir iflâs eylemiş tüccâra benzer

Çalışkan çıktı vâlîmiz velâkin
Diyen halteylemiş, (Kırdâr) a benzer

Ararsan doğru bir söz benden, ol zât
Değil (Kırdâr) a, bir serdâra benzer

Bu (Fevzi) zülfikaar-ı hâme elde
Emîn ol (Haydar-ı Kerrâr) a benzer

Abdülbâki FEVZİ

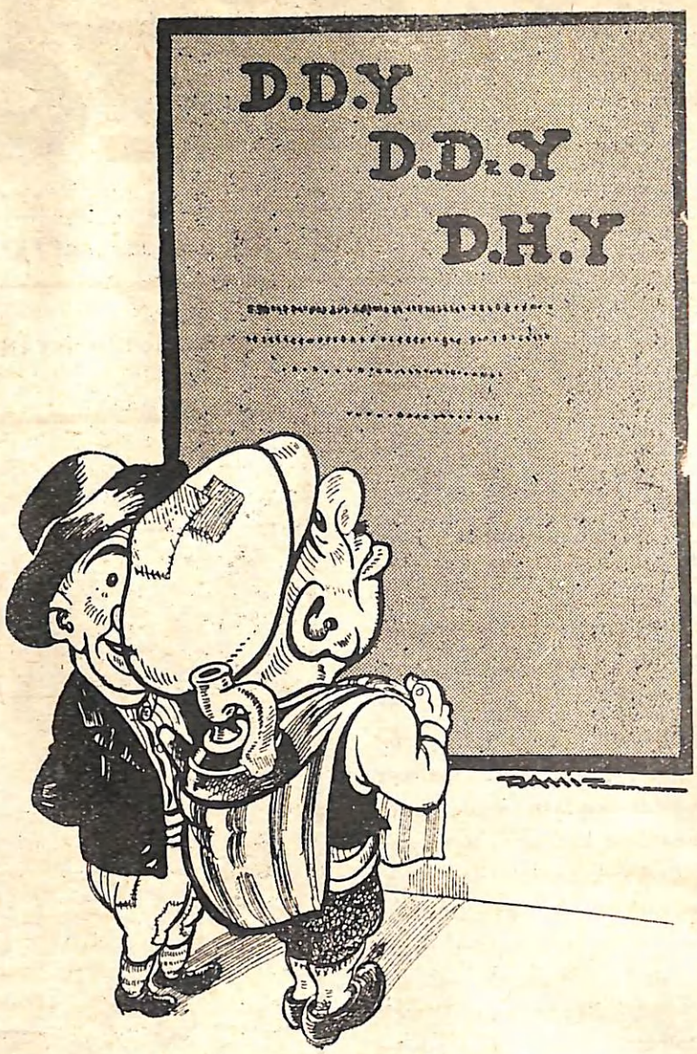

— *Şaştım getti, şu devlet mallarının sonunda neden hep (ye) oluyor acep?!*

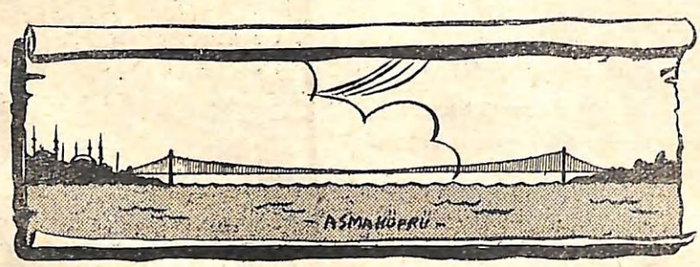

ZEVK-İ SELİM . .

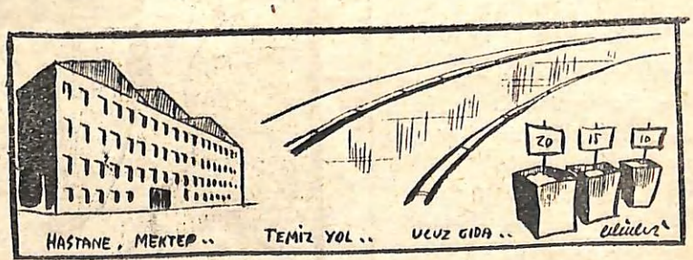

AKL-I SELİM !

Görünmeyen Adam anlatıyor:

C. H. P. Kongresinde

[Sayın Başbakanımızın, Parti İstanbul kongresinde verdiği nutuk gazetelerde çıktı; lâkin, mevcut basın hürriyetimiz yüzünden bazı parçaları atlanmış olarak!.. Biz, atlanan kısımları tırnak içinde ilâve edip nutku asıl şekliyle neşrediyoruz:]

«— Sayın arkadaşlar!

Biliyorsunuz ki bizim programda Halk Partisinin, halk iradesini tahakkuk ettirmek için kurulduğu tasrih edilmiştir. Basın hürriyeti de bizim partinin umdesidir (bu hürriyeti ne şekilde kullandığımızı sade gazeteciler değil, dünya âlem biliyor).

Vazifeyi üzerime aldığım gündenberi basın için kanunlarımızda mevcut kayıtları bile tatbikte çok müsamahalı hareket ettim (medarı iftiharımız Ulus gazetemiz meydanda...) — şiddetli alkışlar —

Muhalefetin k o n g r e s i n de, memlekette huzur ve sükûn isteyen vatandaşları dehşete düşüren hava belirdiği zaman, bir çok vatandaşlar bana: «Nereye gidiyoruz?» dediler (vatandaşları asıl dehşete düşüren durum partimizin baş aşağı gidişi ise de, bunu anlamamazlıktan gelerek soranlara «Lokantaya!» cevabını verdim. Malûm ya.. Bizim aşçı çıldırdı!)

Kongrede mantık değil, kongrenin içinde bulunan hakikî fikir adamlarının kanaati değil, muayyen bazı müfritlerin ve bu kararın memleket için ne gibi neticeler vereceğini kavrayamıyacak kadar gaflet içinde bulunanların fikri hâkim olmuştu (muhterem arkadaşlar, yanlış anlamayınız... Bu sözlerle bizim C.H.P. kongresini kasdetmiyorum!) —sürekli alkışlar—

Ben bu memleketin samimî bir çocuğuyum (her ne kadar yaşım yetmişe yaklaşıyorsa da icraatım bunun delilidir). Millet, tam manasiyle serbest bir seçim ile mukadderatının idaresi hususunda kimi münasip görürse reyini ona verir (şüphesiz bizden münasibini bulamıyacaktır).

Ticarî inkişafımızı temin edecek yollar açılmış bulunmaktadır (makam otomobillerini bu yollara saptırmıyacağımıza şüpheniz olmasın!) —kıyametler—

Memlekette hususî sanayiin inkişafına imkân veriyoruz (bu hususî sanayiin neler olduğunu erbabı bilir). Teferruata ait işlerin görüşülmesi için mütehassıs bir zat istiyeceğiz (bu zatın memleketimize gelmeden evvel asabi bir muayeneye tâbi tutulması noktasında bilhassa ısrar ediyoruz).

Kömür istihsalimizi harice satıp bir döviz kaynağı olarak kullanmak kararındayız (esasen halkın titreme sporunda da dünya şampiyonu olduğu malûmunuzdur).

İşte arkadaşlar, bugünlük size verebileceğim müjdeler bu kadar... —Yaşa, sağol sesleri ve bando müzika—.

Görünmeyen Adam

Stalin — Memnun etmek için ne güzel şeyler getiriyorum, neden hâlâ benden memnun değilsin?!

Fakirin cenazesi !

MAZERET

Yılbaşı tebrikine gittiği ahbabının evinde albümü karıştırırken birdenbire durdu:

— İşte bunu beğenmedim, dedi. Pek eski tarz birşey: Erkek oturuyor, kadın ayakta. Olur mu hiç!

Ev sahibi izah etti:

— Nezaketin ne demek olduğunu ben de senin kadar bilirim, azizim. Bu resme gelince; balayı seyahatimizde çekilmiştir. Ben yürüyüşe çıkmıştım, hanım da ata binmişti. Döndüğümüz zaman benim ayakta duracak halim yoktu, o da oturacak halde değildi!

Erkek — Partiler arasında faaliyet başlamış hanım..
Kadın — Bari sen de Kalkınma Partisine gir, belki orada bir işe yararsın!

Tek keramet

TAHASSÜR

Âşıkta eski nağme-i tanbûr nerdedir
Ma'şûkasında sîne-i billûr nerdedir

Fikrimce böyle gül yaraşır böyle bülbüle
Gülşende eski çehre-i ma'mûr nerdedir

İstanbulun hazânına mahzun olur gönül
Pervâne nerde şem'a-i kâfûr nerdedir û

Bundan hazîni Ankaranın nevbahârı var
Meyhânesinde neşve-i engûr nerdedir

Bir kürk içinde yurda döner mantosuz giden
Gümrük Polis sefînede me'mûr nerdedir

Girdik huzûr içinde ye kürküm ye devrine
Gördük ki devr-i anber ü semmûr nerdedir

Âgaaz edince nutka Günaltay makaam ile
Sormaktayız merâk ile cümhûr nerdedir

Meyletmeden Emîn Erişirgil harîtaya
Sorsam bilir mi şehr-i Çapakcûr nerdedir

Hasrettedir kelâmına üstâdının Ozan
Yahyâ Kemâl o şâir-i meşhûr nerdedir.

AKILLI OZAN

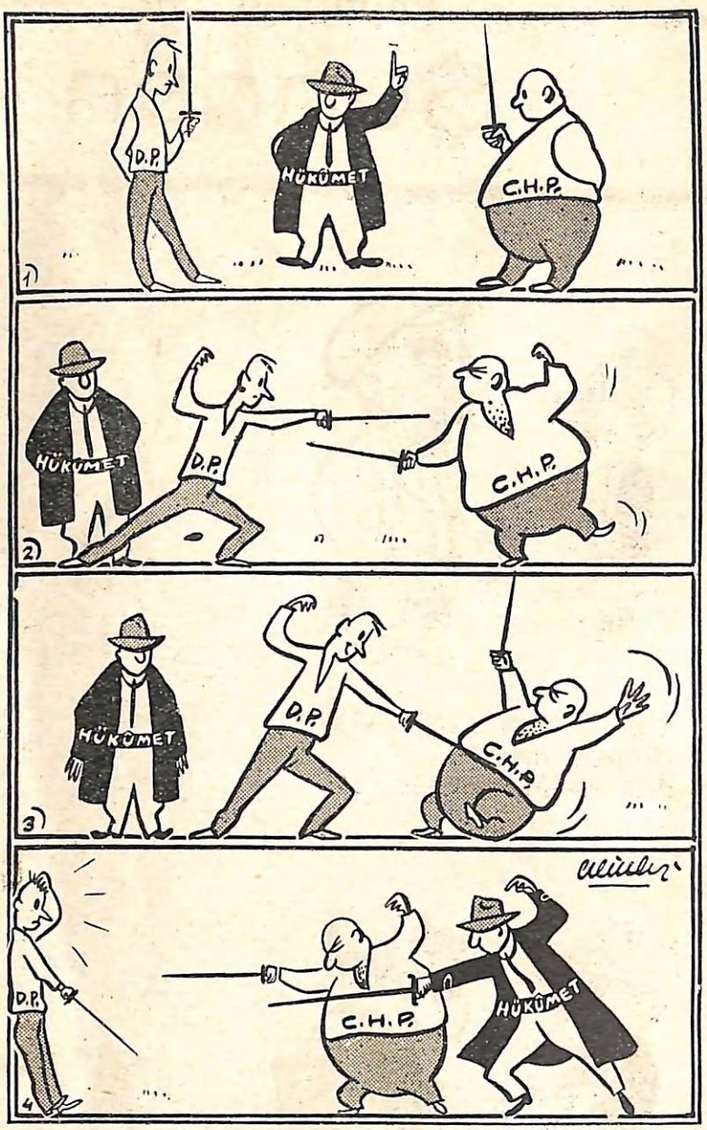

BİTARAF HAKEM!

— Sizi hiç tanımıyorum, nereden akraba oluyoruz?
— Sizin eski kocanızla benim eski karım evlenmişler de!.

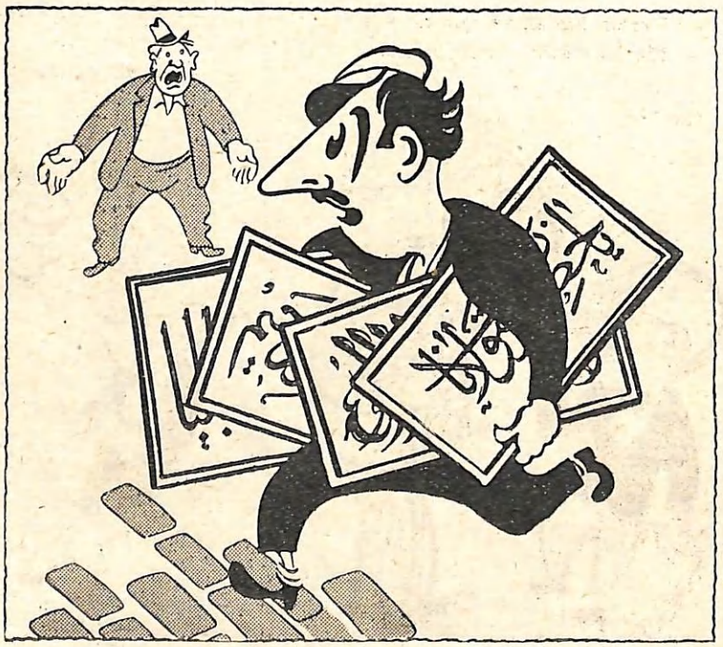

— Uğurlar ola, levhalar ne? Tekke mi açıyorsun?
— Yok ağabey, bir taksi aldım, içine asacağım!

Çömezin Röportajları: 183

Şundan - Bundan

Çizen: RAMİZ

— Seçim 23 Nisan Çocuk Bayramında olacakmış! Neden?
— Koca bebekleri sevindirmek için...

— Rita Hayworth'un kızına Yâsemin adı koymuşlar, için?
— Has bahçenin mahsulü olduğu için!

— Demokrat Parti Milletle birleşiyormuş... Neden acaba?
— Demokrasiyi millet sever de ondan...

— Verem olmamak için ne yapmalı?
— Meclis-i idare âzası olmalı!

— Halk gelir vergisinden dehşetli korkuyormuş...
— Halk gelirden değil, gidecekten korkuyor!

— Ulus gazetesi Basın Kanununu hafif görüyormuş! Neden?
— Hâkimiyet Ulus'un olduğundan...

— Halk Partisi mutlaka seçimi kazanacakmış...
— Onda bu para, halkta da bu ense varken elbette kazanır...

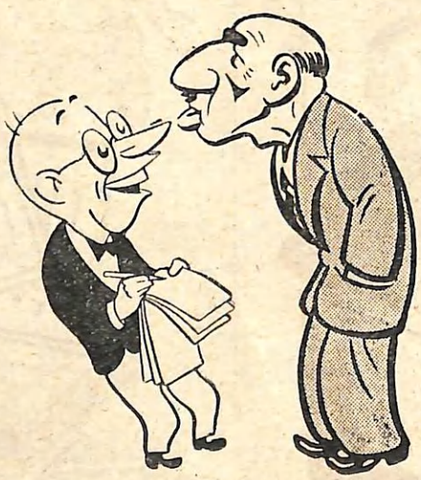

— İktidar Partisi hâlâ kuvvetli midir?
— Sillesini yiyen bilir!

— İktidar Partisi muhalefete hücumlarını niçin arttırdı?
— İktidarını isbat etmek için...

Süz.. Geç!

BERLİNDE MUKAVEMET HAREKETİ

Tevekkeli Faruk Nafiz:

Doğar aç midelerden nurtopu ihtilâller !

Dememiş! Berlinde hükûmeti tanımayan ve istediğini yapan yegâne teşekkül Dilenciler Birliği imiş... Gerçi adı hayli tantanalı... Azası ise 48 kişi... Ama, bu 48 kişi, dilediği gibi ve dilediği «bölge» de dileniyormuş.. Anlaşılıyor ki, dünyada rahat edebilmek için iki yol var: Ya, şu mahut «1» numaralı dünya vatandaşının izinden yürüyeceksiniz, yahut dilenci olacaksınız! İkisi de ayni kapıya çıktığı ve akıllı kârı olmadığına göre geriye bizim yaptığımızı yapmaktan, yani çile doldurmaktan başka yol kalmıyor!

POMPEİ'DE AŞK MÜZESİ

Bir varmış, bir yokmuş... İtalyanın Vezüv yanardağının külleri altında kalan Pompei şehrinde, sevişirken ansızın lâvların baskınına uğrayıp donarak öyle kalan çiftlerden mürekkep bir aşk müzesi varmış. Lâkin sahneler ahlâka aykırı görüldüğü için bunları bir araya toplamışlar, kapısına da bir kilit vurmuşlar.

Şimdi, turist celbi için bu müzeyi açmak düşünülüyor. Şu turist denilen anka ile, getireceği döviz insanların cidden ahlâkını değiştiriyor. Vaktiyle ahlâka aykırı sayılan şeyleri mubah gösteriyor. Müze açılınca bizden de epey ahlâkçı, staj görmeğe gider her halde!

YÂSEMİN

Besbelli insanlar asırlardanberi çocuk yapmayı unutmuş olmalılar ki, şu sinema yıldızının kızı doğduydu, doğacaktı diye herkes dokuz doğurdu. Ajanslar atom bombasını unuttular, Tito lâhzada cüceleşti, radyolar programlarını alt üst ettiler; her vasıta, vaktinden evvel yer yüzüne fırlayan bu yumurcağın kudümünü haber vermek üzere alesta bekledi. Nihayet bu nâgehzuhur yavru doğdu, adını da koydular: Yâsemin... Baba ağır basmış olacak ki isim alaturka... Şimdi hazır olun bakalım: Yâseminin gözleri açıldı, Yâsemin kakasını yaptı ilh... kabilinden vecizelere... Hattâ radyonuzu dinlerken bir parazit duyarsanız hiç şaşmayın: Muhakkak Yâseminin karnı guruldamıştır!

— Sizi çiy çiy yemek istiyorum; siz de aynini düşünmez misiniz?

— Hayır, sizi yemek için mide lâzım!

Piyano hocası — İki elin nasıl kullanılacağını öğrendin değil mi?!

Bir şey değil, kanapenin rahat olup olmadığını muayene ediyoruz!

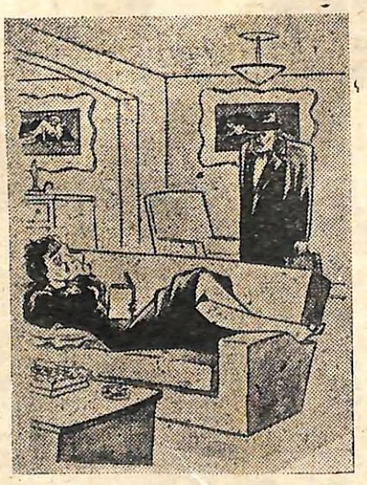

— Evi çok muntazam görüyorum, ben yokken buraya kim geldi söyle herif !

— Fiyatı mı? Durun bakayım!

— Ahmet misin, Mehmet misin, Cemal misin, Kemal misin?

— Hiç biri değil, kocanım!

— Naylon yağmurluk için su geçirmez demişlerdi, halbuki şu herifin sululuğunu bile duyuyorum !

— Hasta başka türlü ilâcını almıyor, ne yapayım?!

Hikâye

TANIDIK

Yazan:
Vir gül

Adam karısının, boynuna sarılmasından anlamıştı:

— Yine ne var? diye sordu.

— Hiç... Yılbaşı geliyor da...

— Gelir a! Hoş geldi, safa geldi.

Karısı gevrek ve kıvrak bir kahkaha attı:

— Hoş gelecek. Safa gelecek ama, acaba bana ne getirecek?

Her koca gibi sabırlı olmayı öğrenmiş olan bu adamcağız da fazla lâkırdıya lüzum görmedi:

— Pek âlâ, dedi, söyle ne istiyorsun?

Kadına: «Dile benden ne dilersen» diye sorulur mu? Kürk mantodan inci gerdanlığa kadar hepsini ister. Fakat bu hatuncağız biraz insaflı cinstenmiş ki sadece:

— Yünlü bir manto, dedi. Siyah. Malûm ya. Bu sene moda.

Adam içinden: «Hay modasını!» diye bir küfür savurdu ama. Her evli erkek gibi o da siyaset kullanmasını biliyordu ve kafasındaki plânın tatbikatına geçebilmek için fırsat düştüğünü anlayarak, mukabil teklifini ileri sürdü:

— Olur. Yalnız, yılbaşına değil de, yılbaşından sonra.

— Neden?

— Çünkü param yok! Yılbaşı gecesi bir yere davetliyim. Hafif tertip bir bakara çevireceğiz. Kazanayım, sana yünlü manto değil, kürk manto alırım...

Bu sözler kadının hoşuna gitmişti.

«Ya kazanamazsa...» düşüncesi aklına bile gelmedi. Çünkü «aşkta talihi yar gitmiyenin kumarda bahtı açıktır» diye bir söz olduğunu işitmişti. Kocasının aşkta talihinin yar gitmediğini de herhalde ondan fazla kimse bilemezdi. Necla ile Haldun Leylâ ile Mecnun gibi sevişmişler, evlendikten sonra da birbirlerine içlerinden diş bilemeye başlamışlardı. Haldun karısının süse ve lükse olan hevesinden şikâyetçi idi, Neclâ da kocasını hovardalıkla itham ediyordu.

Neclâ kocasına nihayet cevap vererek:

— Pek âlâ, dedi ve çift katlı bir sevinç içinde çalkanmaya başladı.

Çünkü onun da kafasında bir plân vardı.

Evvelâ çilingir sofrası kuruldu, sonra bakara masası. Ufaktan başladılar, büyüğe çıktılar. Meğerse o söz hakikaten doğruymuş. Aşkta kaybeden Haldun, kumarda kazanıyordu. Ellilikler, yüzlükler önünde deste deste birikmeye başladı. Arkadaşları ona hasetle bakarken o da gözlerini paralara dikerek hesap ediyordu: Bu paraların içinden karısına bir kürk manto, kendisine bir kat lâcivert elbise, bir de yeni moda yirmi beş pa[illegible]avat çıktı.

— Bekçi baba, elliye giriyormuşuz öyle mi?
— Hayır beğüm, deliğe giriyorsunuz!

Biraz daha devam etseydi iş de belki çığrından çıkacaktı ama Haldun kalktı:

— Kusura bakmayın, arkadaşlar. Ben biraz eve kadar gidiyorum, yine gelirim. Karım evde yalnız, on ikide benden bir öpücük bekler...

Yalnız Haldun bir şeyde aldanmıştı: karısı evde ne yalnızdı, ne de ondan öpücük bekliyordu. Beklediği gelmişti çünkü. Kocası kumara gider gitmez o da Nejat'a telefon etmiş ve parolayı vermişti. Nejat cevabında, karısının evde olmadığını ve hemen geleceğini bildirmişti.

... Kapı zırladı.

E, yılbaşı gecesi idi bu. Sade beklenen değil, beklenmiyen misafirler de gelebilirdi.

— Aman, çabuk, sen dolaba!

Neclâ koşup hemen kapıyı açtı:

— Vay, Haldun! Sen misin? Erken geldin?

— Erken bitti.

— Kazandın mı?

— Kazandım ya... Kürk manton hazır!

— Ah ne şekersin sen!

Haldun, boynuna sarılan karısını saçlarından öperken gözü yere ilişti: Taşların üzerinde bir cıgara artığı vardı. Demek... Biri gelmişti...

İçeri girdi, doğru yatak odasındaki dolaba doğru gitti, Neclânın müdahalesine vakit kalmadan kapısını açtı ve eliyle koymuş gibi buldu.

Hem de kimi? Kendisi için hiç de yabancı olmıyan birini, Nejat'ı tanıyordu. Yalnız, nereden tanıdığını kestiremiyordu.

O kadar afallamıştı ki: «Sen burada, ne arıyorsun, edepsiz namussuz!» gibi bir cümle sarfedeceği yerde:

— B... b... ben... s... s... sizi t... t... tanıyorum... diye kekeledi.

Nejat tecrübeli bir zampara idi. İşi pişkinliğe vurarak, sırıttı:

— Evet, dedi. Tanışmıştık. Hatırlıyor musunuz nerede?

— Hayır, nerede?

— Bizim evde... Geçen yılbaşı gecesi... Ayni saatte ve ayni vaziyette. Yalnız bir farkla: o zaman siz dolaptaydınız.

FIKRALAR

YARDIM

Gece yarısı itfaiyenin telefonu çaldı. Bir kadın sesi:

— Eve bir erkek tırmanmaya çalışıyor! Çabuk yardıma koşun!

— Yanlış, efendim. Burası karakol değil, itfaiye!

— Biliyorum, biliyorum. Evde hanımla bey yok da... Merdiven getirirseniz adamın odama girmesine yardım etmiş olursunuz...

KAZANÇ

At koşularından bahsediliyordu. Dinleyenlerden biri:

— Koşu sayesinde ben bir vakitler yüz lira kazanmıştım, dedi.

— Kim koşuyordu? diye sordular.

— Bir ben, bir paranın sahibi, iki de polis!

TAVSİYE

Otelin telefonu çaldı:

— Alo?

— Odanız var mı?

— Maalesef yok, efendim.

— Peki, acaba hangi otelde oda bulabilirim?

— Siz şimdi neredesiniz?

— Telefon kulübesinde.

— Tavsiye ederiz, oradan dışarı çıkmayın!

TALİHLİLER

Bir adam ölmüş, cennete girmek mazhariyetine nail olmuştu. Fakat dünyada rahat etmediği gibi orada da pek rahat değildi: ona cennet bahçesine bakmak, çiçekleri sulamak, dalları budamak vazifesini vermişlerdi. Üstelik akşam olunca yıldızları yakmak vazifesi de ondaydı.

Bir gün merak etti, cehennemin nasıl bir yer olduğunu görmek için kapısına kadar gitti. İçeridekiler ayaklarını uzatmışlar, keyif çatıyorlardı.

Cennetlik şaşırdı ve zebaniye sordu:

— Biz cennettekiler o kadar iş görüyoruz da buradakiler niçin rahat ediyor?

Zebani cevap verdi:

— Talihinize küsün. Buradakilerin sayısı o kadar çok ki iş sırası pek geç geliyor.

KES!

Avukat ve hanende Suat, gevezeliğiyle meşhur bir berberin eline düşmüştü. Berber, durmadan konuşuyor, siyasetten, şundan bundan bahsediyordu. Bir aralık makasını şıkırdatarak üstada sordu:

— Saçınızı nasıl keseyim?

Suat, cevap verdi:

— Sessiz!

MÜNAKAŞA

Kadın başını havaya kaldırmış:

— Şu kuşlar ne mesut hayvanlar! diyordu.

Kocası:

— Ne biliyorsun? diye sordu. Sen kuş musun?

Kadın cevabı yapıştırdı:

— Bilmediğimi sen ne biliyorsun? Sen benmisin?

NEREDE!

Medeniyetin Asyada mı, yoksa Afrikada mı başladığını münakaşa ediyorlardı.

Üsküdar - Kadıköy Halk Tramvayları Müdürü Zühtü Çubuçku söylentileri dinledikten sonra mahzun mahzun başını salladı:

— Mesele medeniyetin nerede başladığı değil, dedi, ne zaman başlıyacağıdır!

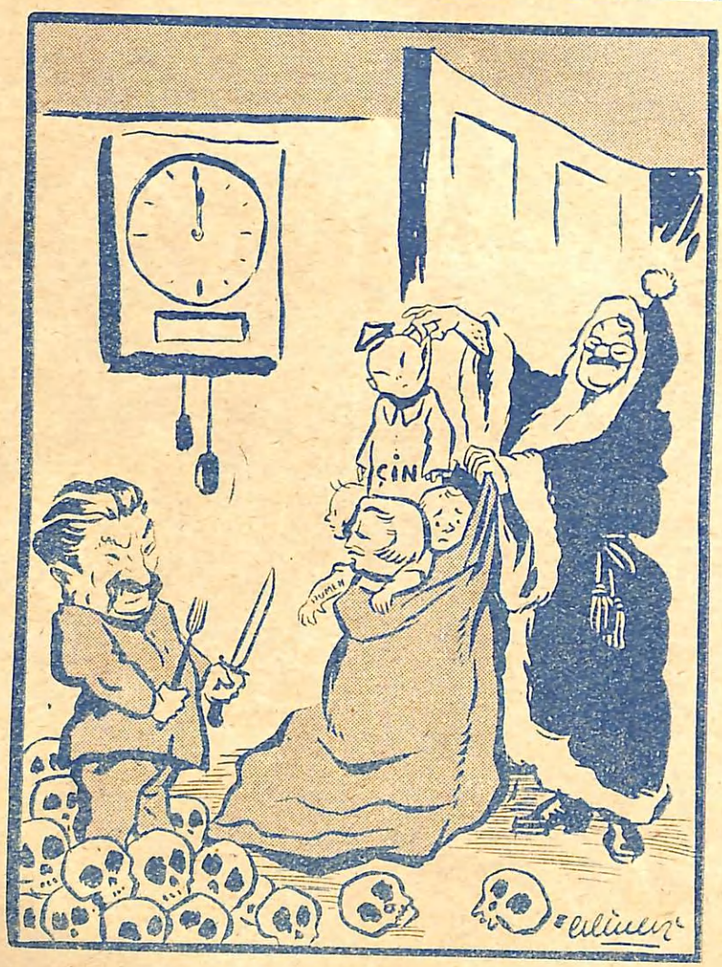

— Bak, sana ne cici arkadaşlar getirdim! İstediğin gibi oynarsın!

ŞAKASI YOK!

Hasta doktora derdini anlatamamaktan muztaripti:

— Size boğazım ağrıyor diyorum, doktor. Soyunmama ne lüzum var?

— Girin içeri. Soyunun, işte o kadar!

Hasta çarnaçar girdi ve karşısındaki yarı soyunuk adama dert yanmaya başladı:

— Boğazım ağrıyor, diyorum, o beni illâ soyundurmak istiyor...

Öteki güldü:

— Ya ben ne diyeyim! Buraya muayeneye değil, vergi tahsiline gelmiştim!

MACERA

Çakır Osman kabadayılardandır. Geçen gün yeni bir macerasını anlatıyordu:

— Baktım, herifin biri kadını yere yatırmış, tekmeleyip duruyor. Hemen atıldım: «Zavallı kadından ne istiyorsun? Mertsen erkekle döğüş!» dedim.

— Evet. Sonra ne oldu?

— Bilmiyorum. Hastahaneden bu sabah çıktım!

GERİ KALMIŞ!

İki arkadaş arasında:

— A! Hayret! Ben senin karını siyah saçlı sanırdım.

— Amma geri kafalısın ha! O çoktan geçti!

KARİKATÜR AMATÖRLERİNE

MİZAH bu sayısından itibaren lise ve orta tahsil ve benzeri mektep talebeleri arasında bir

KARİKATÜR MÜSABAKASI

açmıştır. Kalın, çizgisiz ve beyaz kâğıda siyah mürekkeple yapacağınız ve mevzuunu da kendiniz yazacağınız karikatürleri süratle idarehanemize gönderin. Karikatürlere hiç gölge koymayın ve açık adresinizi yazın. Gelecek sayımızda daha etraflı malûmat vereceğiz!

Sayı: 183

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

Mizah

— Beğendinizse size de bir külâh giydireyim !